Dosarul penal nr. 1-199/2026
1-26029590-09-1-10032026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

24 martie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Oleg Reaboi
Apărătorului Veaceslav Cebanu

În prezența:
Inculpatului Diuța Ruslan

Interpretul Lilia Matei

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Diuța Ruslan, anul nașterii *****, cetățean al Republicii Moldova, originar al Republicii Ucraina, domiciliat în *****, concubinează, ne angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, studii medii, identificat prin b/i *****din *****, IDNP *****, anterior judecat,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:
art. 186 alin. (1) Cod penal (*episodul din 18.02.2026*),
art. 27, 260[8] alin. (3) Cod penal (*episodul din 19.02.2026*),
termenul de examinare a cauzei 10.03.2026 – 24.03.2026,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Diuța Ruslan, având scopul sustragerii pe ascuns din averea proprietarului, în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele, admițând și dorind survenirea lor, la data de la data de la data de 18.02.2026, aproximativ pe la orele 23:00, nefiind observat de nimeni, aflându-se în fața scărilor de acces a magazinului „Victoria Market" de pe str. Ștefan cel Mare 91/B, și folosindu-se de faptul că din buzunarul cet. ***** a.n 01.02.2002 a căzut portmoneul de culoare neagră la preț de 100 lei, în care se afla mijloace bănești, și anume 355 euro, 5 bancnote de 50 euro, o bancnotă de 100 euro, și o bancnotă de 5 euro, echivalentul a 7159,89 lei, un buletin de identitate pe numele cet. *****, permis de conducere pe nume cet. *****, card bancar de la BC „MoldovaAgriindbank" S.A pe numele cet. *****, card bancar de la BC „Moldindconbank" S.A., care nu reprezintă valoare materială, și că nu este observat de nimeni, în mod tainic, le-a sustras pe ascuns, și s-a eschivat de la locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 7259,89 lei.

Prin acţiunile sale intenţionate Diuța Ruslan, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(1) Cod Penal cu următoarele semne ale infracțiunii: "Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane".

Același, Diuța Ruslan, acţionând intenționat, după ce a intrat în posesia ilegală a portmoneul cet. ***** în care se afla un card bancar de la BC „MoldovaAgriindbank" S.A pe numele cet. *****, urmărind scopul efectuării unei operațiuni de transfer de fonduri, fără consimțământul titularului, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele, admițând și dorind survenirea lor, la data de 19.02.2026, în perioada 00:41-01:14 min., folosindu-se de cardul bancar nr. 4356 9600 6572 1406 de la BC „MoldovaAgoindbank" S.A., a efectuat încercări de transfer de fonduri, fără consimțământul titularului cet. ***** și anume: la ATM "MAIB FLOAREA SOARELUI", ora 00:41:15 în sumă 1000,00 lei; la ATM "VICTORIABANK 146", ora 01:05:15 în sumă 1000,00 lei; la ATM "VICTORIABANK 146", ora 01:05:49 în sumă 1000,00 lei; la ATM "VICTORIABANK 146", ora 01:05:59 în sumă 1000,00 lei; la ATM "VICTORIABANK 146", ora 01:06:08 în sumă 1000,00 lei, la ATM236 "R. Pinacoteca BL", ora 01:11:46 în sumă 400,00 lei; la ATM236 "R. Pinacoteca BL", ora 01:11:57 în sumă 400,00 lei; la ATM "VICTORIABANK 259", ora 01:13:49 în sumă 1000,00 lei; la ATM "VICTORIABANK 259", ora 01:14:00 în sumă 1000,00 lei; la ATM "VICTORIABANK 259", ora 01:14:10 în sumă 1000,00 lei, însă, din cauze independente de voința lui, operațiunile de transfer de numerar nu au avut loc din

motivul că era necesară introducerea codului PIN al cardului, pe care Diuța Ruslan nu-l cunoștia.

Astfel, Diuța Ruslan se învinuiește de faptul că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.27, art.260^8 alin.(3) din Codul penal adică: ”Tentativa efectuării unei operațiuni de transfer de fonduri, fără consimțământul titularului”.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Diuța Ruslan fiind asistat de avocatul Veaceslav Ceabanu, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Diuța Ruslan după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține declarațiile date la urmărirea penală și cele descrise în rechizitoriu.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite.

Pentru demonstrarea situației fixate, instanța de judecată își argumentează soluția prin următoarele probe administrate și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

- proces-verbal de consemnare declarațiilor părții vătămate din 19.02.2026 (au fost anexate capturile din telefon) (f.d.3-8);
- proces-verbal de consemnare declarațiilor din 19.02.2026 prin care învinuitul indică asupra circumstanțelor comiterii infracțiunii (f.d.9-10);
- proces-verbal de ridicare din data de 19.02.2026 de la ***** a secvențelor video de la magazinul „Victoria Market" din data de 19.02.2026 (f.d.22);
- proces-verbal de examinare secvențelor video din data de 20.02.2026 din care se atestă faptul comiterii de învinuit a crimei (f.d.23);
- proces-verbal de ridicare din data de 19.02.2026 de la Diuța Ruslan a portmoneului de culoarea neagră, 305 euro, buletin de identitate, permis de conducere, două carduri bancare (f.d.26);
- proces-verbal de examinare din data de 19.02.2026 a portmoneului de culoarea neagră, 305 euro, buletin de identitate, permis de conducere, două carduri bancare (anexată planșa fotografică) (f.d.27-33);
- proces-verbal de ridicare din data de 19.02.2026 de la Vahrușeva Victoria a secvențelor video de la magazinul „Rogop" din data de 19.02.2026 (f.d.48);
- proces-verbal de examinare secvențelor video din data de 20.02.2026 din care se atestă faptul comiterii de învinuit a crimei (f.d.49);
- proces-verbal de ridicare din data de 19.02.2026 de la ***** a extraselor bancare 19.02.2026 (f.d.57);
- proces-verbal de examinare a obiectelor din 20.02.2026 a extrasului bancar (f.d.53-63);

În conformitate cu art. 8 din Codul procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În context se reține că, conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se

adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

În concordanță cu conținutul art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată precizează că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Ori toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției. Explicații în acest sens se regăsesc în cuprinsul Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 potrivit cărora, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale, citite şi cercetate în instanța de judecată cu respectarea cerințelor art. 371 din Codul de procedură penală Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

La prezenta cauză instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1) din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței,

precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). Subsecvent, art. 6 al Convenţiei implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei şi cauza Van de Hurk împotriva Olandei). Astfel din prevederile art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, rezultă că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context se reţine că, potrivit alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale şi cercetate în şedinţă de judecată se constată că acestea sunt pertinente şi concludente, precum şi coroborează între ele, dovedind dincolo de orice dubiu vinovăţia inculpatului Diuţa Ruslan, în comiterea infracţiunii incriminate.

Instanţa de judecată remarcă că, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează integral cu toate mijloacele de probă administrate, relevante în acest sens, ce demonstrează comiterea faptei infracţionale cu vinovăţie şi nu se atestă nici o probă sau altă informaţie obiectivă care ar infirma acest fapt.

Instanţa de judecată remarcă că, inculpatului, atât la faza de urmărire penală cât şi la faza judecării cauzei garanţia reglementată la art. 6 & 3 lit. a) din Convenţie, care specifică dreptul la un proces echitabil, i-a fost respectat. Potrivit

art. 254 alin. (1) Cod procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului. Prin urmare aflarea adevărului care constituie unul din scopurile firești ale oricărui proces penal, la prezenta speță a fost atins. În acest sens, organul de urmărire penală în prezenta cauză și-au îndeplinit obligația pozitivă de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoanele acuzate, asigurând echitatea procedurii. În concluzie aflarea adevărului în prezenta cauza penală a fost asigurată prin concordanța între concluziile la care ajuns organul de urmărire penală și confirmate în cadrul cercetării judecătorești ceea ce corespund cu realitatea obiectivă privind fapta și autorii ei.

Drept urmare instanța de judecată consideră că Diuța Ruslan poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal (*episodul din 18.02.2026*), art. 27, 260[8] alin. (3) Cod penal (*episodul din 19.02.2026*), reieşind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării judecătorești, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Diuța Ruslan, a săvârşit faptele pentru care a fost acuzat şi le-a comis cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Diuța Ruslan la răspundere penală, conform componenților de infracţiune incriminate.

În acest context instanța de judecată precizează că art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

În speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea lui Diuța Ruslan la răspundere penală, ori conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art. art. 7, 75 Cod penal. Astfel, norma prevăzută la art. 7 alin. (1) din Codul penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și

gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de faptul că inculpatul anterior a fost judecat, a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, nu este la primul conflict cu Legea, gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art. 75 alin. (1) din Codul penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.

Totodată, instanța de judecată notează că, prin prisma prevederilor art. 7, 61 și 75 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de judecată reține că faptele comise de inculpatul Diuța Ruslan sunt infracțiuni ușoare și mai puțin grave, concluzia rezultă din interpretarea sistemică a art. 186 alin. (1) Cod penal (*episodul din 18.02.2026*), art. 27, 260[8] alin. (3) Cod penal (*episodul din 19.02.2026*).

La fel instanța de judecată va reține faptul că inculpatul Diuța Ruslan, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

În calitate de circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, în privința inculpatului conform rechizitoriului partea acuzării nu a invocat, pe parcursul examinării cauzei a fost stabilită ca circumstanță atenuantă recuperarea prejudiciului, ori recunoașterea faptei nu poate fi reținută de instanța de judecată întrucât aceleași situații i s-ar acorda dublă valență.

În continuare instanța de judecată remarcă că, în cuprinsul rechizitoriului potrivit art. 77 Cod penal, procurorul care a întocmit rechizitoriul a indicat „nu au fost stabilite”. Pe cale de consecință potrivit Hotărârii explicative a Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 2013 în pct. 6 se indică că, în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi

recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sânt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală şi incluse în conținutul rechizitoriului.

De asemenea, temeiuri pentru liberarea inculpatului Diuța Ruslan de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că, art. 186 alin. (1) din Codul penal, stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani; și art. art. 27, 260^8 alin. (3) Cod penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă în mărime de la 1300 la 2600 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Subsecvent la caz sunt aplicabile și prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, or, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, a sancțiunii concrete a normei penale speciale incriminate și circumstanțele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către acesta este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite, starea persoanei inculpaților sau lipsa urmărilor prejudiciabile grave.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Deci, reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, instanța de judecată găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Diuța Ruslan o pedeapsa:

- în baza art. 186 alin. (1) Cod penal (*episodul din 08.02.2026*), sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.
- în baza art. 27, 260^8 alin. (3) Cod penal (*episodul din 19.02.2026*) sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total

sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

Raportînd dispoziția de drept sus-indicată circumstanțelor pricinii, în baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Diuța Ruslan pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. Or, aplicarea pedepsei închisorii pentru infracțiunile comise de inculpat, instanța de judecată consideră că poartă un caracter echitabil.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raţionamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana şi comportamentul acesteia pînă la săvîrşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015),* precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Diuța Ruslan nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Diuța Ruslan, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 1 (unu) an, și se explică inculpatului Diuța Ruslan că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Diuța Ruslan restricţia prevăzută la lit.a) alin.(6) art. 90 Cod penal, şi anume a oblige pe Diuța Ruslan ca să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor

respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 19.02.2026, întocmită de către ofițerul superior urmărire penală al SUP a IP Bălți, inspector Pavlutchi Eugeniu, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – portmoneul de culoarea neagră, 305 euro, buletin de identitate, permis de conducere, două carduri bancare.

Prin ordonanța privind restituirea corpurilor delicte părții vătămate din 20.02.2026, întocmită de către procurorul în Procuratura Bălți, Oleg Reaboi, s-a dispus de a restitui corpul delict – portmoneul de culoarea neagră, 305 euro, buletin de identitate, permis de conducere, două carduri bancare.

Corpul delict – portmoneul de culoarea neagră, 305 euro, buletin de identitate, permis de conducere, două carduri bancare, care a fost restituit părții vătămate *****, urmează a fi lăsată în proprietatea acestuia.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 19.02.2026, întocmită de către ofițerul superior urmărire penală al SUP a IP Bălți, inspector Pavlutchi Eugeniu, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – înregistrarea video de la magazinul „Victoria Market” din data de 19.02.2026 (anexat CD-R pe copertă).

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 19.02.2026, întocmită de către ofițerul superior urmărire penală al SUP a IP Bălți, inspector Pavlutchi Eugeniu, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – înregistrarea video de la magazinul „Rogop” din data de 19.02.2026 (anexat CD-R pe copertă).

Corpurile delicte – două discuri CD-R, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Diuța Ruslan, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 80^1 din Codul penal, art. art. 157-158, 162, 338-339, 364^1 , art. 382-389, 392-395, 397, Cod de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Diuța Ruslan, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal (*episodul din 18.02.2026*), și se condamnă în temeiul normei indicate, ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Se recunoaște vinovat Diuța Ruslan, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 260^8 alin. (3) Cod penal (*episodul din 19.02.2026*), și se condamnă în temeiul normei indicate, ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Diuța Ruslan pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Diuța Ruslan se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Diuța Ruslan se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Controlul executării obligației inculpatului stabilite în baza art. 90 alin. (6) Cod penal urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune de la locul de domiciliu al inculpatului Diuța Ruslan.

Corpul delict – portmoneul de culoarea neagră, 305 euro, buletin de identitate, permis de conducere, două carduri bancare, care a fost restituit părții vătămate *****, urmează a fi lăsată în proprietatea acestuia.

Corpurile delicte – două discuri CD-R, urmează a fi păstrat la materialele cauzei.

Se aplică în privința lui Diuța Ruslan măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentinţa va deveni definitivă.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președinte de ședință,
Judecător **Natalia Foma**